Synopſis.

Sicut Chriſtus pro mundi peccatis ſatisfecit, ita peccator debet pro ſuis peccatis ſatisfacere, & hæc ſatisfactio neceſſaria eſt. Primo ad placandum Deum, & hominem præſervandum a peccato. Secundo ad expungendum reatum pœnæ reſiduum. Tertio ad ſupplendam pœnitentiam per voluntaria opera. 98

Feria VI. Paraſceves.

CONCEPTUS XXVIII.

De ſatisfactione Chriſti, mediatione Beatiſſimæ Virginis, & noſtra cooperatione.

THEMA.

Pro omnibus mortuus eſt. 2. Cor. 5.

Synopſis.

Quamvis Chriſtus pro nobis ſatisfecerit, tamen ad impetrandam peccatorum remiſſionem debent concurrere. 1. Chriſtus patiendo. 2. Beatiſſima Virgo intercedendo, 3. & ipſe peccator cooperando. 101

Dominica Paſchatis.

CONCEPTUS XXIX.

De indiciis ſeu ſignis, ex quibus ſeria pœnitentia deſumi poteſt.

THEMA.

Surrexit, non eſt hic: ecce locus, ubi poſuerunt eum. Marc. 6.

Synopſis.

Chriſtus veritatem ſuæ reſurrectionis demonſtravit corde, lingua & manibus. Sic etiam an peccator veram pœnitentiam egerit. 1. deſumi poteſt ex ejus corde ſeu cogitationibus. 2. ex ejus lingua ſeu loquelis. 3. & ex ejus manibus ſeu operibus. 105

Dominica I. poſt Paſcha.

CONCEPTUS XXX.

De fugiendis poſt confeſſionem pravis occaſionibus.

THEMA.

Accipite Spiritum Sanctum, quorum remiſeritis peccata, remittentur eis, & quorum retinueritis, retenta ſunt. Joan. 20.

Synopſis.

In Sacramento pœnitentiæ non debent abſolvi, qui malas occaſiones non deſerunt. 1. Quia fuga malæ occaſionis, & quidem proximæ, eſt ſignum evidens & neceſſarium ſeriæ pœnitentiæ. 2. Ita ut quidquid peccatores in contrarium garriant, ſit elumbe & infirmum, fruſtra enim ſperant in gratiæ divinæ auxilio & ſui arbitrii libertate. 109

Dominica II. poſt Paſcha.

CONCEPTUS XXXI.

De ſocietate malorum, & familiaritate diverſi ſexus poſt confeſſionem vitanda.

THEMA.

Lupus rapit, & diſpergit oves. Joan. 10.

Synopſis.

Mala conſortia & familiaritates cum altero ſexu caute declinandæ ſunt. 1. Quia viris valde periculoſum eſt conſortium mulierum. Et multo magis mulieri conſortium viri. 2. Objectiones in contrarium afferri ſolitæ ſunt nullius valoris. 113

Dominica III. poſt Paſcha.

CONCEPTUS XXXII.

De operibus ſatisfactoriis, & imprimis de tolerantia adverſitatum.

THEMA.

Vos contriſtabimini, ſed triſtitia veſtra vertetur in gaudium. Joan. 16.

Synopſis.

Tolerantia adverſitatum eſt optimum remedium ad expiationem peccatorum. Proinde ſciendum, primo quod proveniant a Deo. Secundo quod non ſint malum, ſed occaſio magni boni. Tertio quod expungant reatum pœnæ reſiduum. 117

Dominica IV. poſt Paſcha.

CONCEPTUS XXXIII.

De operibus ſatisfactoriis, & ſpeciatim de indulgentiis.

THEMA.

Vado ad eum, qui miſit me, & nemo ex vobis interrogat me, quo vadis? Joan. 16.

Synopſis.

Pœna ex peccato reſidua, expungitur per indulgentias. Hinc quæritur primo, unde indulgentiæ ſint? Secundo, quem effectum operentur? Tertio, quomodo lucrandæ ſint? 121

Dominica V. poſt Paſcha.

CONCEPTUS XXXIV.

De operibus ſatisfactoriis, & quidem de oratione.

THEMA.

Petite, & accipietis. Joan. 16.

Synopſis.

Oratione poteſt reſiduus pœnæ reatus extingui. Hinc quilibet Chriſtianus ſtudeat orationi: conſiderando primo, quod oratio ſit neceſſaria: Secundo, quod ſit valde utilis: Tertio, quod ſit omnino efficax ad impetrandum. 124

Feria II. Rogationum.

CONCEPTUS XXXV.

Cur preces noſtræ ad Deum fuſæ non exaudiantur.

THEMA.

Omnis, qui petit, accipit, qui quærit, invenit, & pulſanti aperietur. Luc. 11.

Synopſis.

Deus eſt liberaliſſimus in ſuis donis, cur ergo non exaudimur in noſtris precibus. 1. quia defectus ſæpe ſe tenet ex parte orantis, 2. quia defectus ſæpe ſe tenet ex parte rei, quæ petitur, 3. denique quia defectus ſe tenet ex parte modi petendi. 128

Feria III. Rogationum.

CONCEPTUS XXXVI.

De operibus ſatisfactoriis, & quidem de jejunio

THEMA.

Bona eſt oratio cum jejunio & eleemoſyna. Tob. 12.

Synopſis.

Jejunium multi Chriſtiani exhorreſcunt, quod tamen valde eſt ſalutiferum. Primo quia Deo pro peccatis ſatisfacit. Secundo quia concupiſcentiam domat. Tertio quia mentem ad cœleſtia elevat. 132

Feria

Feria IV. Rogationum.

CONCEPTUS XXXVII.

De operibus ſatisfactoriis, & quidem de eleemoſyna.

THEMA.

Bona eſt oratio cum jejunio & eleemoſyna. Tob. 12.

Synopſis.

Deus ſe obſtringit homini, quod eleemoſynarium velit 1. beatum facere in vita, 2. beatum facere in morte, 3. denique beatum facere poſt mortem. 135

Dominica VI. poſt Paſcha.

CONCEPTUS XXXVIII.

De neceſſitate & utilitate Confeſſionis generalis.

THEMA.

Et vos teſtimonium perhibebitis de me, quia ab initio mecum eſtis. Joan. 15.

Synopſis.

Præter confeſſiones particulares ſuadenda eſt homini Chriſtiano Confeſsio generalis. 1. quia valde prodeſt pro præterito. 2. prodeſt pro præſenti. 3. prodeſt pro futuro. 138

Dominica Pentecoſtes.

CONCEPTUS XXXIX.

De ſanctiſsimo Euchariſtiæ Sacramento, & imprimis de immenſo Chriſti illud inſtituentis amore.

THEMA.

Ad eum veniemus, & manſionem apud eum faciemus. Joan. 14.

Synopſis.

Chriſtus amorem ſuum in inſtitutione SS. Euchariſtiæ duobus capitibus nobis comprobat. 1. nobis multa donando, 2. & multa pro nobis patiendo. 142

Dominica SS. Trinitatis.

CONCEPTUS XL.

De continuis miraculis in SS. Euchariſtia fieri & contineri ſolitis.

THEMA.

Ecce ego vobiſcum ſum uſque ad conſummationem ſæculi. Matth. 28.

Synopſis.

In myſteriis fidei præſertim SS. Euchariſtiæ oportet captivare intellectum. Quia in Euchariſtia dantur continua miracula intellectui imperceptibilia. Primum eſt, quod ſubſtantiæ panis & vini omnino deſtruantur. Alterum, quod accidentia remaneant ſine ſubjecto. Tertium, quod Chriſtus ſimul exiſtat in pluribus locis. 146

Dominica II. poſt Pentecoſten.

CONCEPTUS XLI.

De effectibus Euchariſtiæ, quos operatur in anima, & imprimis de dono humilitatis, caſtitatis, & deſiderii rerum cœleſtium.

THEMA.

Homo quidam fecit cœnam magnam — & cœperunt omnes excuſare, Luc. 14.

Synopſis.

SS. Euchariſtiæ Sacramentum non nauſeandum, ſed ardenter appetendum eſt; quia in anima operatur nobiliſsimos effectus. Primo veram humilitatem. Secundo contemptum rerum mundanarum. Tertio ſincerum caſtitatis amorem. 149

Dominica III. poſt Pentecoſten.

CONCEPTUS XLII.

De effectibus Euchariſtiæ, quos operatur in anima, præſertim de converſione peccatorum.

THEMA.

Hic peccatores recipit, & manducat cum illis. Luc. 15.

Synopſis.

Chriſtus in Euchariſtia recipit peccatores, ut illos convertat. 1. mutando animum in prorſus alium. 2. reſtinguendo ardorem concupiſcentiæ. 3. & dando robur contra relapſum. 153

Dominica IV. poſt Pentecoſten.

CONCEPTUS XLIII.

De effectibus Euchariſtiæ, præſertim de eo, quod peccatori facilem reddat obſervantiam mandatorum, eumque firmet in fide, & charitate.

THEMA.

Exi a me Domine, quia homo peccator ſum. Luc. 6.

Synopſis.

Chriſtus in Euchariſtia dirigit hominem in viam ſalutis, idque triplici modo. Primo, quia homini obſervantiam mandatorum facilitat. Secundo, quia illum in fide magis illuminat. Tertio, quia illum in charitate firmat. 156

Dominica V. poſt Pentecoſten.

CONCEPTUS XLIV.

Quomodo SS. Communio fructuoſe & utiliter ſumenda ſit.

THEMA.

Qui manducat hunc panem, vivet in æternum. Joan. 6.

Synopſis.

SS. Euchariſtiæ Sacramentum nil prodeſt ſine noſtra cooperatione. Noſtra autem cooperatio in hoc conſiſtit. 1. ut digne, id eſt ſine peccato, 2. ut devote, id eſt cum inſigni virtutum exercitio· 3. denique ut frequenter, id eſt ſingulis ſaltem menſibus accedamus. 160

Dominica VI. poſt Pentecoſten.

CONCEPTUS XLV.

De præparatione ad ſacram Communionem.

THEMA.

Probet autem ſeipſum homo, & ſic de pane illo edat, & de calice bibat, 1. Cor. 11.

Synopſis.

Sacra Communio operatur ſecundum proportionem præparationis. Igitur ſoliciti eſſe debemus de præparatione. Primo expurgando cor ab omni peccato, & peccati affectu. Secundo cor exornando variis virtutum actibus. 163

Dominica VII. poſt Pentecoſten.

CONCEPTUS XLVI.

De virtute fidei ſacræ Communioni præmittenda, & de vera, ac reali præſentia Chriſti in Euchariſtia.

THEMA.

Amen dico vobis: qui credit in me, habet vitam æternam. Joan. 6.

Synopſis.

Chriſtiani nil volunt credere, niſi quod manibus palpant, præſertim vacillant circa Euchariſtiam, ſed requiritur cæca obedientia. Motiva credibilita-

tis

tis circa præſentiam Chriſti ſunt plurima: Imprimis ipſa verba Chriſti, dein communis ſenſus SS. PP. pœnæ indigne communicantium, ſupplicia injuriatorum Euchariſtiæ, & demum miracula, ac mirabiles mutationes. Igitur viva fides elicienda eſt ante Communionem. 167

Dominica VIII. poſt Pentecoſten.

CONCEPTUS XLVII.

De virtute ſpei SS. Communioni præmittenda, ejuſque motivo & actibus.

THEMA.

Mihi autem adhærere Deo bonum eſt, & ponere in Domino ſpem meam. Pſal. 70.

Synopſis.

Diabolus vult hominem ad deſperationem adducere, ſed erigenda eſt ſpes in Deum, præſertim ante communionem. 1. ſperanda eſt a Deo temporalis ſuſtentatio quoad corpus. 2. ſperanda eſt gratia in hac vita. 3. denique ſperanda eſt gloria in altera vita. Eaque omnia ſperanda ſunt ob fidelitatem, & promiſſiones Dei. 171

Dominica IX. poſt Pentecoſten.

CONCEPTUS XLVIII

De virtute charitatis elicienda ante SS. Communionem ejuſque indiciis.

THEMA.

Pone me ut ſignaculum ſuper cor tuum, ut ſignaculum ſuper brachium tuum. Cant. 8.

Synopſis.

Virtus charitatis debet eſſe operatoria, ante Communionem elicienda. Præſertim tribus effectibus ſe debet prodere. Primo debet benefacere amato, quantum poteſt. Secundo debet pro amato multa pati. Tertio debet peccata fugere & apud alios impedire. 174

Dominica X. poſt Pentecoſten.

De actuali ſumptione SS. Euchariſtiæ & petitione facienda ad Chriſtum.

THEMA.

Non dimittam te, niſi benedixeris mihi. Gen. 32.

Synopſis.

Poſt ſacram Communionem ſingulariter Divina beneficia exoranda ſunt, & quidem triplicia, 1. nimirum exoranda ſunt temporalia, 2. exoranda ſunt ſpiritualia, 3. exoranda ſunt æterna. 178

Dominica XI. poſt Pentecoſten.

CONCEPTUS L.

De gratiarum actione poſt Sacram Communionem.

THEMA.

Benedic anima mea Domino, & omnia, quæ intra me ſunt, nomini ſancto ejus. Pſal. 102.

Synopſis.

Poſt Sacram Communionem gratiarum actio inſtituenda eſt, & quidem triplici modo. 1. Memoria; recolendo accepta a Deo beneficia. 2. Intellectu; conſiderando divina, & cœleſtia. 3. denique voluntate; aſſurgendo in ardentiſſimos deſideriorum affectus. 181

Dominica XII. poſt Pentecoſten.

CONCEPTUS LI.

Quomodo dies poſt ſacram Communionem, & deinceps vita coordinanda ſit.

THEMA.

Non defrauderis a die bono, & particula boni doni non te prætereat. Eccli. 14.

Synopſis.

Beneficium Euchariſtiæ ſemper memoria recolendum eſt; quia hominem a vitiis retinet & ad bonum inſtigat. Præſertim dies Sacræ Communionis ſancte tranſigenda, & deinceps vita bene ordinanda eſt: Nimirum animus ad cœleſtia erigendus, & peccata fugienda ſunt; quia poſt SS. Communionem longe ſunt periculoſiora quam ante, & longe graviora, atque per ea grandis fit injuria Sacramento. 184

Dominica XIII. poſt Pentecoſten.

CONCEPTUS LII.

De Sacramento Matrimonii, ejus Inſtitutore, Miniſtro, fine, præparatione, & effectibus.

THEMA.

Ite, oſtendite vos Sacerdotibus, Luc. 17.

Synopſis.

Matrimonium novæ legis ab antiquo differt in eo, quod ſit longe nobilius & perfectius. Primo ex inſtitutione Chriſti, qui id ad rationem Sacramenti evexit. Secundo, ex fine, qui in eo conſiſtit, ut compleatur numerus electorum. Tertio ex effectu gratiæ ſanctificantis, quam confert. 187

Dominica XIV. poſt Pentecoſten.

CONCEPTUS LIII.

Oſtenditur Matrimonium non obſtare ſaluti, ſi debita cum intentione, & præparatione ineatur.

THEMA.

Nemo poteſt duobus Dominis ſervire. Matth. 6.

Synopſis.

Status conjugalis, quem multi averſantur ac damnant, eſt laudabilis; 1. neque repugnat ſaluti aut virtuti. 2. Dummodo cum bona intentione. 3. Et debita præparatione ineatur. 191

Dominica XV. poſt Pentecoſten.

CONCEPTUS LIV.

De obedientia erga Parentes in eligendo Matrimonio, & malis ex hujus obedientiæ defectu ſequentibus.

THEMA.

Defunctus efferebatur filius unicus matris ſuæ. Luc. 7.

Synopſis.

Juvenis in Naim fuit amaſius S. Magdalenæ, ſic hodiedum fit. Filiis vel obtruduntur matrimonia, vel libere permittuntur ſine parentum conſenſu ex cæco amore clandeſtina contrahere ſponſalia, non ſine ingenti damno & ruina animarum. 194

Dominica XVI. poſt Pentecoſten.

CONCEPTUS LV.

De iis, quæ novis conjugibus ante-in-& poſt contractum conjugium obſervanda ſint.

THEMA.

Cum invitatus fueris ad nuptias, non diſcumbas in primo loco. Luc. 14.

Synopſis.

In conjugibus graviſſimi regnant errores & defectus: proinde attendant, ut matrimonii Sacramentum honorent. Primo in iis, quæ antecedunt. Secundo in iis, quæ comitantur. Tertio in i[illegible] quæ Matrimonium ſubſequuntur. 98

Domi-

Dominica XVII. poſt Pentecoſten.

CONCEPTUS LVI.

De mutuo amore inter conjuges ſummopere neceſſario, ejus qualitatibus & effectibus.

THEMA.

Proximum tuum, ſicut te ipſum. Matth. 12.

Synopſis.

Conjuges tenentur ſe invicem diligere, & quidem tripliciter. 1. Amore ſpirituali. 2. Amore humano. 3. Et amore conjugali. 201

Dominica XVIII. poſt Pentecoſten.

CONCEPTUS LVII.

De ſignis, ſeu probationibus amoris conjugalis.

THEMA.

Offerebant ei Paralyticum. Matth. 9.

Synopſis.

Amoris conjugalis, qui valde rarus eſt, duæ ſunt probationes. Prima, alteri libenter benefacere. Et altera, mala patienter recipere. 205

Dominica XIX. poſt Pentecoſten.

CONCEPTUS. LVIII.

De cauſis infelicium Matrimoniorum, & imprimis de defectu vocationis & coactione parentum.

THEMA.

Qui fecit nuptias filio ſuo. Matth. 12.

Synopſis.

Matrimonia ſunt ſæpe infauſta, ex duplici ratione. 1. Quia ineuntur ſine Dei vocatione. 2. Aut ex coactione parentum. 208

Dominica XX. poſt Pentecoſten.

CONCEPTUS LIX.

De cauſis infelicium Matrimoniorum, & quidem de mala intentione nubentium.

THEMA.

Rogabat, ut deſcenderet, & ſanaret filium ejus; incipiebat enim mori. Joan. 4.

Synopſis.

Regulus filio vitam exorat & multi mariti libentius viderent mortem uxorum. Cauſæ tam infelicium matrimoniorum ſunt pravæ nubendi intentiones. 1. Quidam enim ſolum attendunt ad pulchritudinem. 2. Alii quærunt divitias. 3. Alii denique nil niſi voluptates. 212

Dominica XXI. poſt Pentecoſten.

CONCEPTUS LX.

De cauſis infelicium Matrimoniorum, & quidem de præcedentibus, ſubſequentibus, & alienis peccatis.

THEMA.

Juſſit eum Dominus ejus venumdari, & uxorem ejus. Matth. 18.

Synopſis.

Uxor una cum marito fuit punita; quia erat particeps peccatorum illius. Sic hodiedum fit; peccata corrumpunt felicitatem conjugiorum. 1. Et quidem peccata præcedentia. 2. Peccata conſequentia. 3. Peccata aliena. 215

Dominica XXII. poſt Pentecoſten.

CONCEPTUS LXI.

De cauſis infelicium Matrimoniorum, quarum aliquæ ſe tenent ex parte uxoris, aliæ ex parte mariti, aliæ ex parte domeſticorum.

THEMA.

Conſilium inierunt, ut caperent Jeſum in ſermone. Matth. 22.

Synopſis.

Infelix conjugium eſt maxima crux, infelix autem redditur, Primo per querelas uxoris extra domum. Secundo per ſuſurrones libenter audiri ſolitos. Tertio per maritos, vel nimium manſuetos, vel nimium auſteros. 218

Dominica XXIII. poſt Pentecoſten.

CONCEPTUS LXII.

De cauſis infelicium Matrimoniorum, ſpeciatim de iis, quæ oriuntur occaſione filiorum.

THEMA.

Filia mea modo defuncta eſt, ſed veni, impone manum tuam ſuper eam, & vivet. Matth. 9.

Synopſis.

Filii-familias utut tenere amati, ſunt ſæpe cauſa infelicium Matrimoniorum, Primo propter inordinatum deſiderium prolium. Secundo propter inæqualem educationem filiorum. Tertio propter continuas rixas & diverſitatem geniorum. 221

Dominica XXIV. poſt Pentecoſten.

CONCEPTUS LXIII.

De remediis infelicium matrimoniorum, tam ex parte ipſius conjugii, quam ex parte utriuſque conjugis.

THEMA.

Cum videritis abominationem deſolationis ſtantem in loco ſancto. Matth. 24.

Synopſis.

Infelicium conjugiorum valde frequentium, remedia ſunt, Primo ex parte conjugii ordinata diſtributio officiorum. Secundo ex parte mariti prudentia ac manſuetudo. Tertio ex parte uxoris debita ſubmiſſio. 225

Dominica I. Adventus.

CONCEPTUS LXIV.

De juſtitia chriſtiana, ad quam quilibet hominum tendere tenetur.

THEMA.

Reſpicite & levate capita veſtra, quia appropinquat redemptio veſtra. Luc. 21.

Synopſis.

Juſtitia chriſtiana declinans a malo & faciens bonum obligat etiam homines mundanos; quia in virtute ſemper aſcendendum eſt. Non tamen ſimul ſed ſucceſſive pervenitur ad perfectionem. 228

Dominica II. Adventus.

CONCEPTUS LXV.

De primo adjumento proficiendi in Juſtitia chriſtiana, videlicet gratia Dei.

THEMA.

Quid exiſtis in deſertum videre? arundinem vento agitatum? Matth. 11.

Synopſis.

Gratia actualis ad bene operandum, homini neceſſaria debet prævia diſpoſitione acquiri, & cooperatione conſervari. 232

Dominica III. Adventus.

CONCEPTUS LXVI.

De ſecundo adjumento proficiendi in Juſtitia chriſtiana, videlicet ſeria voluntate.

THEMA.

Miſerunt - - ad Joannem, ut interrogarent eum, tu quis? Joan. 8.

Synopſis.

Ad virtutem & ſalutem nihil requiritur aliud, quam ſeria voluntas, ſeria autem, Primo ſi ſit prompta. Secundo ſi ſit pura. Tertio ſi ſit firma. 236

Dominica IV. Adventus.

CONCEPTUS LXVII.

De tertio adjumento proficiendi in Juſtitia chriſtiana, videlicet auditione & lectione verbi Divini.

THEMA.

Prædicans Baptiſmum pœnitentiæ in remiſſionem peccatorum. Luc. 3.

Synopſis.

Verbum Dei conducit homini ad piam vitam & perfectionem chriſtianam. 1. tam illud quod auditione e cathedra. 2. quam quod lectione e ſacris libris recipitur. 239

Dominica infra Octavam Nativitatis.

CONCEPTUS LXVIII.

De quarto adjumento proficiendi in Juſtitia chriſtiana, videlicet ſocietate bonorum, & ſolitudine.

THEMA.

Non diſcedebat de templo, jejuniis, & obſecrationibus ſerviens nocte & die. Luc. 2.

Synopſis.

Vita tam ſocialis quam ſolitaria poſſunt eſſe adjumentum virtutis, 1. ſi tam conſortio hominum bono. 2. quam ſolitudine prudenter utaris. 243

Dominica I. poſt Epiphaniam.

CONCEPTUS LXIX.

De quinto adjumento proficiendi in Juſtitia chriſtiana, videlicet electione prudentis Confeſſarii, & colloquio ſpirituali.

THEMA.

Invenerunt illum in templo ſedentem in medio Doctorum audientem illos, & interrogantem eos. Luc. 2.

Synopſis.

Deus hominem per hominem dirigit, ideo multum intereſt 1. ut inſtructioni prudentis Directoris ſpiritualis. 2. Et colloquiis ſacris diligenter vacemus. 246

Dominica II. poſt Epiphaniam.

CONCEPTUS LXX.

De ſexto adjumento proficiendi in Juſtitia chriſtiana, frequentatione Sacramenti Pœnitentiæ & Euchariſtiæ.

THEMA.

Nuptiæ factæ ſunt in Cana Galilea. Joan. 2.

Synopſis.

Efficaciſſimum remedium ad veram converſionem & vitam pie chriſtianam 1. ſunt pœnitentiæ, 2. & Euchariſtiæ Sacramentum. 249

Dominica III. poſt Epiphaniam.

CONCEPTUS LXXI.

De ſeptimo adjumento proficiendi in Juſtitia chriſtiana, oratione, & tribulatione.

THEMA.

Leproſus veniens adorabat eum - - acceſſit ad eum centurio rogans eum. Matth. 8.

Synopſis.

Oratio tribulatorum multum proficit apud Deum, hinc quiſquis in virtute creſcere deſiderat 1. ſtudeat orationi, 2. & patienter perferat tribulationes. 253

Dominica IV. poſt Epiphaniam.

CONCEPTUS LXXII.

De obligatione hominis Chriſtiani & methodo ſerio ſe convertendi ad Deum.

THEMA.

Acceſſerunt ad eum diſcipuli ejus. Matth. 8.

Synopſis.

Homo chriſtianus per ſeriam converſionem debet accedere ad Jeſum. Seria autem converſio in eo conſiſtit. 1. Ut bene incipias. 2. Ut ſtrenue pergas. 3. conſtanter perſeveres. 256

Dominica V. poſt Epiphaniam.

CONCEPTUS LXXIII.

De obligatione hominis Chriſtiani & methodo per actiones quotidianas & etiam minimas ſemper colligendi, & augendi bonorum operum merita.

THEMA.

Triticum autem congregate in horreum meum. Matt. 13.

Synopſis.

Qui diteſcere cupit ad minima lucra & damna attendere debet, par ratio ſe habet in rebus ſpiritus. Opera bona ſicut ad ſalutem ſunt neceſſaria; ita etiam minima obſervanda ſunt, id quod per actiones quotidianas declaratur. 260

Dominica VI. poſt Epiphaniam.

CONCEPTUS LXXIV.

De obligatione hominis Chriſtiani, & methodo ſemper creſcendi in virtute.

THEMA.

Cum autem creverit, majus eſt omnibus oleribus, & fit arbor. Matth. 13.

Synopſis.

Homo chriſtianus nunquam meritorum ſatur eſſe, ſed ſemper in virtute 1. magis, ac magis, 2. non obſtantibus quibuſcunque difficultatibus creſcere debet. 263

Dominica Septuageſimæ.

CONCEPTUS LXXV.

De obligatione hominis Chriſtiani reſpondendi ſuæ vocationi.

THEMA.

Ite & vos in vineam meam. Matth. 20.

Synopſis.

Vocatio Dei triplex eſt, ideo Chriſtianus bene perpendere debet, Primo quomodo gratus eſſe debeat pro vocatione ad fidem. Secundo, quomodo gratus eſſe debeat pro vocatione ad pœnitentiam. Tertio, quomodo gratus eſſe debeat pro vocatione ad certum ſtatum. 267

Dominica Sexageſimæ.

CONCEPTUS LXXVI.

De obligatione Eleemoſynæ, ejuſque merito & diverſitate.

THEMA.

Aliud cecidit in terram bonam, & ortum fecit fructum centuplum. Luc. 8.

Synopſis.

Sicut ſemen cum fœnore in agrum ſpargitur; ita beneficia proximo non fruſtra, tam per eleemoſynam corporalem, quam ſpiritualem impenduntur. 1. Eleemoſyna corporalis eſt, qua proximo in neceſſitate ſuccurritur. 2. Eleemoſyna ſpiritualis, qua proximus a vitiis retrahitur. 270

Dominica Quinquageſimæ.

CONCEPTUS LXXVII.

De obligatione orationis, ejuſque utilitate, ac diverſitate.

THEMA.

Et clamavit dicens: Jeſu fili David miſerere mei. Luc. 18.

Synopſis.

Oratio eſt homini neceſſaria. Et quidem triplex; ubi ſpecialiter notandum primo, quomodo oratio vocalis; ſecundo quomodo oratio mentalis; tertio quomodo oratio jaculatoria conſtituta eſſe debeat. 273

Feria IV. Cinerum.

CONCEPTUS LXXVIII.

De obligatione jejunii, ejuſque cauſis.

THEMA.

Cum jejunatis, nolite fieri, ſicut hypocritæ triſtes. Matt. 6.

Synopſis.

Magnæ ſunt utilitates, quæ ex jejunio 1. & quidem ex jejunio feriæ, 2. ex jejunio Sabbathi, 3. ex jejunio quatuor temporum, 4. ex jejunio quadrageſimali in nos redundant. 277

Dominica I. Quadrageſimæ.

CONCEPTUS LXXIX.

De peccatis capitalibus, ſpeciatim de ſuperbia, ejus indole, pœnis & remediis.

THEMA.

Hæc omnia tibi dabo, ſi cadens adoraveris me. Matt. 4.

Synopſis.

Sacri Oratores non poſſunt ſe impendere juſtis; quia toti occupantur in peccatoribus. Hinc iterum agendum eſt de peccatis, & quidem capitalibus. Ac ſpeciatim de ſuperbia, de qua notandum quid ſit, quas operationes producat, quos hominum ſtatus præ cæteris infeſtet, & quæ remedia tandem habeat. 280

Feria V. poſt Dominicam I. Quadrageſimæ.

CONCEPTUS LXXX.

Chriſtus in monte oliveti coram divino Patre humiliatus dedocet ſuperbiam.

THEMA.

Depoſuit potentes de ſede. Luc. 1.

Synopſis.

Paſſio Chriſti medicina eſt contra omnia vitia, præſertim contra ſuperbiam. Quantum autem malum ſit ſuperbia, exemplificatur in Imperatore Joviniano, qui ſuperbiſſimus dum in flumine balneat, a throno & regno dejectus, ſed tandem humiliatus priſtinæ dignitati reſtitutus fuit. 284

Dominica II. Quadrageſimæ.

CONCEPTUS LXXXI.

De peccato avaritiæ, ejus indole, pœnis & remediis.

THEMA.

Duxit illos in montem excelſum ſeorſum & transfiguratus eſt ante eos. Matth. 17.

Synopſis.

Chriſtus clarificatus avocat animos noſtros ab inordinato rerum terrenarum affectu, id eſt ab avaritia, quæ eſt vitium vere univerſale, vitium prorſus crudele, vitium imprudens, vitium inſatiabile, vitium incorrigibile, & denique Deo abominabile. 287

Feria V. poſt Dominicam II. Quadrageſimæ.

CONCEPTUS LXXXII.

Chriſtus pro pecunia ſacrilege venditus damnat avaritiam.

THEMA.

Radix omnium malorum eſt cupiditas, quam quidam appetentes erraverunt a fide. 1. Tim. 6.

Synopſis.

Chriſtus ex avaritia in mortem venditur; grande igitur malum eſt avaritia. Exemplo ſunt duo conjuges, qui acceptum pecuniæ depoſitum etiam perjurio negarunt, ſed dein miſere perierunt. 291

Dominicam III. Quadrageſimæ.

CONCEPTUS LXXXIII.

De peccato luxuriæ, ejus indole, pœnis & remediis.

THEMA.

Cum immundus ſpiritus exierit ab homine, dicit: Revertar in domum meam. Luc. 11.

Synopſis.

Divitiæ ducunt ad luxuriam, peccatum in paucis graviſſimum, quod falſis voluptatibus omnes hominum ſtatus contaminans, & innumerabiles animas perdens ab ipſo dæmone, & multo magis a Deo odio habetur. 295

Feria V. poſt Dominicam III. Quadrageſimæ.

CONCEPTUS LXXXIV.

Chriſtus crudeliſſime flagellatus indicat nobis pœnas contra luxuriam ſtatutas.

THEMA.

Poſt concupiſcentias tuas non eas - - ſi præſtes animæ tuæ concupiſcentias ejus, faciet te in gaudium inimicis tuis. Eccl. 18.

Synopſis.

Chriſtus crudeliſſime flagellatus propter noſtram luxuriam, dat occaſionem damnandi hoc vitium in Nobili Polono, impuriſſimam vitam agente, & demum a dæmonibus ſtrangulato. 299

Dominica IV. Quadrageſimæ.

CONCEPTUS LXXXV.

De peccato invidiæ, ejus natura, pœnis, ac remediis.

THEMA.

Cum cognoviſſet, quia venturi eſſent, ut facerent eum Regem, fugit. Joan. 6.

Synopſis.

Quanto major fuit Chriſti beneficentia, tanto major erat Judæorum invidia. Ideo diſcutitur 1. quæ ſit invidiæ natura, 2. quos hominum ſtatus maxime afficiat, 3. quæ ſcelerum monſtra parturiat. 301

Feria V. poſt Dominicam IV. Quadrageſimæ.

CONCEPTUS LXXXVI.

Chriſtus innocens ad mortem damnatus improbat invidiam.

THEMA.

Sciebat enim, quod per invidiam tradidiſſent eum. Matth. 27.

Synopſis.

Chriſtus ex invidia ad mortem damnatur, parem in modum S. Goar gravium criminum accuſatur, ſed tandem accuſatores, & Epiſcopus graviter puniuntur. 305

Dominica Paſſionis.

CONCEPTUS LXXXVII.

De vitio gulæ, ejuſque effectibus, pœnis ac remediis.

THEMA.

Nonne bene dicimus nos, quia Samaritanus es tu, & dæmonium habes? Joan. 8.

Synopſis.

Judæi temulenti voluerunt Chriſtum lapidare: turpe eſt igitur vitium gulæ, & ebrietatis, quæ ex Noemo hæreditata hominem in brutum tranſmutat. 308

Feria V. poſt Dominicam Paſſionis.

CONCEPTUS LXXXVIII.

Chriſtus vino felle corrupto potatus, improbat gulam & ebrietatem,

THEMA.

Dederunt ei vinum bibere cum felle miſtum, & cum guſtaſſet, noluit bibere. Matth. 27.

Synopſis.

Chriſtus non acceptavit amaram potionem, ut nos dedoceat gulam, quæ in intemperante ac temerario potatore a terribili ſpectro, oſtenſo infernali convivio fuit correcta. 312

Dominica Palmarum.

CONCEPTUS LXXXIX.

De vitio iræ, ejuſque indole, damnis, ac remediis.

THEMA.

Hoſanna Filio David! Benedictus qui venit in nomine Domini! Matth. 21.

Synopſis.

Ira eſt vitium valde perniciosum; quia pro viribus ſuis, magna cum ferocia, & præcipitantia, & imprudentia contra proximum exardeſcit, ac damna irreparabilia cauſat. 315

Feria V. Cœnæ Domini.

CONCEPTUS XC.

Chriſtus pro perſecutoribus orans potentiſſime refutat iram, & rancorem.

THEMA.

Pater dimitte illis: non enim ſciunt, quid faciunt. Lucæ 23.

Synopſis.

Chriſtus in cruce manſuetiſſimus dedocet nos iram, grande illud malum, quo maritus uxorem tyrannice tractans, terribiliter punitus & damnatus eſt. 319

Feria VI. Paraſceves.

CONCEPTUS XCI.

Inſtituitur inquiſitio in occiſorem Chriſti patientis, & culpa refunditur in peccatorem.

THEMA.

Vulneratus eſt propter iniquitates noſtras, attritus eſt propter ſcelera noſtra. Iſa. 53.

Synopſis.

Chriſtum in cruce emorientem, non tam occidit 1. Judas proditor, nec ſynagogæ antiſtites, nec Judex Pilatus, nec ipſe diabolus, 2. quam peccator. 322

Dominica Paſchatis.

CONCEPTUS XCII.

De vitio acediæ, ejuſque qualitatibus, & damnis.

THEMA.

Et valde mane una ſabbathorum veniunt ad monumentum orto jam ſole. Marc. 16.

Synopſis.

Deo valde placet ſpiritualis alacritas, & diſplicet vitium acediæ. 1. quod a dæmone profectum grandia damna, 2. tam corporalia quam ſpiritualia cauſat. 325

Feria II. Paſchatis.

CONCEPTUS XCIII.

De otio, filia primogenita acediæ, ejuſque damnis, ac remediis.

THEMA.

Nonne hæc oportuit Chriſtum pati, & ſic intrare in gloriam ſuam. Luc. 24.

Synopſis.

Chriſtus ſanat manum aridam, quia valde odit & deteſtatur otium. 1. Homo enim otioſus & Deo, 2. reipublicæ, 3. & ſibi ipſi maxime nocet. 328

Dominica I. poſt Paſcha.

CONCETUS XCIV.

De filiabus ſuperbiæ, jactantia, arrogantia, & ambitione.

THEMA.

Ubi diſcipuli erant congregati propter metum Judæorum. Joan. 26.

Synopſis.

Peccatum ſemper creſcit, & plura alia poſt ſe trahit, id quod maxime verum eſt de peccatis capitalibus; nam ſuperbia parit 1. Jactantiam, 2. Arrogantiam, 3. & Ambitionem. 331

Dominica II. poſt Paſchæ.

CONCEPTUS XCV.

De filiabus ſuperbiæ, hypocriſi, pertinacia, hæreſi & atheiſmo.

THEMA.

Lupus rapit, & diſpergit oves. Joan. 10.

Synopſis.

Superbia eſt mater hæreſum & apoſtaſiæ; ab illa enim 1. provenit hypocriſis, 2. & pertinacia mater omnium errorum. 335

Dominica III. poſt Paſcha.

CONCEPTUS XCVI.

De filiabus ſuperbiæ, contemptu, inobedientia & præſumptione.

THEMA.

Modicum & jam non videbitis me. Joan. 16.

Synopſis.

Sicut ex re modica poſſunt grandia damna oriri, ita etiam ſe res habet in vitiis. Nam ex ſuperbia 1. oritur contemptus aliorum, 2. obſtinax inobedientia, 3. & præſumptuoſa temeritas. 338

Dominica IV. poſt Paſcha.

CONCEPTUS XCVII.

De infelici exitu, & pœnis ſuperbiæ tam in hac, quam in altera vita.

THEMA.

Vado ad eum, qui miſit me. Joan. 16.

Synopſis.

Sicut Chriſtus humilis exaltatur, & ſuperbus dæmon humiliatur; ita tria ſunt motiva, quæ nos ſuperbiam dedocent. Primum ſumitur ex præterito. Alterum de præſenti. Tertium a futuro. 342

Dominica V. poſt Paſcha.

CONCEPTUS XCVIII.

De humilitate, virtute contraria ſuperbiæ.

THEMA.

Exivi a Patre & veni in mundum, iterum relinquo mundum, & vado ad Patrem. Joan. 16.

Synopſis.

Vitium optime elucet ex contraria virtute. Superbiæ contrariatur humilitas. 1. Humiliari autem debet Chriſtianus in corde. 2. Humiliari debet in ore. 3. Humiliari debet in opere. 345

Dominica VI. poſt Paſcha.

CONCEPTUS XCIX.

De filiabus avaritiæ, immiſericordia in pauperes, fraudulentia in negotiis, & neglectu rerum divinarum.

THEMA.

Veniet hora, ut omnis, qui interficit vos, arbitretur, obſequium ſe præſtare Deo. Joan. 16.

Synopſis.

Avaritia ſchemate honeſtatis larvatur; cum tamen filias habeat prorſus damnabiles, 1. videlicet immiſericordiam in pauperes, 2. fraudulentiam in negotiis, 3. & neglectum rerum divinarum. 349

Dominica Penteceſtes.

CONCETUS C.

De multiplici damno, quod idolum intereſſe, id eſt, peccatum avaritiæ in mundo cauſat.

THEMA.

Paraclitus autem Spiritus, quem mittet Pater in nomine meo, ille vos docebit omnia. Joan. 14.

Synopſis.

Quamvis Idololatria in orbe extirpata ſit, remanſit tamen unum idolum intereſſe. Idolum hoc cauſavit primum peccatum, & defacto cauſat diſcordias, etiam inter fratres & parentes, atque omnes hominum ſtatus depravat. Denique innumeras animas in infernum demergit. 352

Feria II. Pentecoſtes.

CONCEPTUS CI.

De maxima infelicitate hominis avari in bona terrena inordinato affectu demerſi.

THEMA.

Dilexerunt magis tenebras quam lucem. Joan. 3.

Synopſis.

Avari magis amant bona tranſitoria, quam æterna, cum tamen in divitiis 1. comparandis ſit magnus labor, 2. in conſervandis magnus timor, 3. in amittendis magnus dolor. 356

Dominica I. poſt Pentecoſten.

CONCEPTUS CII.

De pœnis avaritiæ in vita, in morte, & poſt mortem.

THEMA.

Date, & dabitur vobis. Luc. 6.

Synopſis.

Avaritia punitur graviſſime & ſpecialiter in eo; 1. quod avarus ſit infelix in hac vita, 2. infelix in morte, 3. & infelix poſt mortem. 359

Dominica II. poſt Pentecoſten,

CONCEPTUS CIII.

De virtutibus avaritiæ oppoſitis, juſtitia, liberalitate, & contemptu rerum temporalium.

THEMA.

Exi cito in plateas & vicos civitatis, & pauperes, & debiles ac claudos & cæcos introduc huc. Luc. 14.

Synopſis.

Avaritia & divitiæ ſunt res valde periculoſa; proinde homo Chriſtianus ſtudeat contrariis virtutibus, 1. uti Juſtitiæ, 2. piæ liberalitati, 3. & contemptui mundi. 363

Dominica III. poſt Pentecoſten.

CONCEPTUS CIV.

De damnis luxuriæ, quæ cauſat in bonis famæ, fortunæ, corporis & animæ.

THEMA.

Congratulamini mihi, quia inveni ovem meam, quæ perierat -- & drachmam quam perdideram. Luc. 15.

Synopſis.

Jactura rei temporalis valde affligit; igitur fugienda eſt luxuria, 1. quæ bona famæ, 2. bona fortunæ, 3. bona corporis, 4. & bona animæ deſtruit. 366

Dominica IV. poſt Pentecoſten.

CONCEPTUS CV.

De peccato luxuriæ, ejuſque initio, progreſſu, & fine.

THEMA.

Per totam noctem laborantes nihil cepimus. Luc. 5.

Synopſis.

Voluptates carnales nihil ſunt, & peccatum carnale 1. malum eſt initio, 2. pejus in progreſſu, 3. & peſſimum in fine. 370

Dominica V. poſt Pentecoſten.

CONCEPTUS CVI.

De impuris cogitationibus, earumque victoria & remediis.

THEMA.

Niſi abundaverit juſtitia veſtra plus quam Scribarum & Phariſæorum, non intrabitis in regnum cælorum. Matth. 5.

Synopſis.

Peccata non ſolum externa, ſed etiam interna prohibentur. Notandum autem, primo cogitationum peccata eſſe valde periculoſa. Tertio eſſe ſuperanda per cuſtodiam oculorum, & reſiſtentiam ſtatim in initio. 374

Dominica VI. poſt Pentecoſten.

CONCEPTUS CVII.

De remediis contra luxuriam.

THEMA.

Miſereor ſuper turbam; quia ecce jam triduo ſuſtinent me, nec habent, quod manducent. Marc. 8.

Synopſis.

Contra famem concupiſcentiæ remedia opportuna ſunt. Primo fuga occaſionis. Secundo conſideratio pœnarum. Tertio Paſſionis Dominicæ. Et quarto frequens mortis memoria. 378

Dominica VII. poſt Pentecoſten.

CONCEPTUS CVIII.

De colloquiis & cantibus obſcœnis, eorumque damnis, pœnis & remediis.

THEMA.

Attendite a falſis Prophetis. Matth. 7.

Synopſis.

Falſi Prophetæ ſunt turpiloqui, qui grandia damna cauſant 1. tam verbis. 2. quam cantibus impuris. 381

Dominica VIII. poſt Pentecoſten.

CONCEPTUS CIX.

De gravi animarum damno, quod conſurgit ex libris, picturis, & comœdiis impuris.

THEMA.

Redde rationem villicationis tuæ; jam enim non poteris villicare. Luc. 16.

Synopſis.

Qui animam pervertunt, haud procul a damnatione abſunt. Tales ſunt primo: qui libros impuros componunt, aut legunt. Secundo, qui picturas impuras pingunt, aut retinent. Tertio, qui comœdias impuras exhibent, aut ſpectant. 385

Dominica IX. poſt Pentecoſten.

CGNCEPTUS CX.

De infelici ſtatu, ac damnationis periculo, in quo homo luxurioſus verſatur.

THEMA.

Videns civitatem flevit ſuper illam. Luc. 19.

Synopſis.

Sicut Judæi ad Deicidium ſucceſſive progreſſi ſunt; ita etiam in aliis ſceleribus ſucceſſive in profundum itur, præſertim in luxuria. 1. Quæ ex noxia familiaritate ortum trahens, 2. in incorrigibilem obſtinaciam, 3. & tandem in luctuoſas calamitates, & æternam damnationem deſinit. 389

Dominica X. poſt Pentecoſten.

CONCEPTUS CXI.

De virtute contraria luxuriæ, caſtitate, ejuſque conſervandæ remediis.

THEMA.

Qui in ſe confidebant, & aſpernabantur cæteros. Lucæ 18.

Synopſis.

Caſtitas eſt gratuitum Dei donum, ſolicite conſervandum. 1. Quia permagni a Domino Deo, 2. permagni a Chriſto, 3. permagni a Sanctis, 4. a peccatoribus autem nihil æſtimatur. 392

Dominica XI. poſt Pentecoſten.

CONCEPTUS CXII.

De invidia, ejus indole, & gravibus damnis, quæ cauſat.

THEMA.

Et præcepit illis, ne cui dicerent. Matth. 7.

Synopſis.

Invidia fera peſſima ex triplici ratione damnanda. Primo: quia homini eſt pernicioſa. Secundo: quia lumini naturali repugnat. Tertio: quia eſt vitium Deo maxime exoſum. 397

Dominica XII. poſt Pentecoſten.

CONCEPTUS CXIII.

De virtute contraria invidiæ, nimirum charitate proximi.

THEMA.

Proximum vero, ſicut te ipſum. Luc. 10.

Synopſis.

Charitas eſt ſcutum gentilitium Chriſtianorum. Requiritur autem ad charitatem 1. ut ſit ſancta, 2. ut ſit prudens, 3. ut ſit gratuita, 4. & denique operativa. 401

Dominica XIII. poſt Pentecoſten.

CONCEPTUS CXIV.

De vitio detractionis, filia invidiæ, ejuſque damnis, pœnis ac remediis.

THEMA.

Nonne decem mundati ſunt? & novem ubi ſunt? Lucæ 17.

Synopſis.

Novem leproſi ex detractione Sacerdotum pervertuntur; grande igitur malum detractio, & peccatum vere diabolicum, quo proximus doloſe denigratur, & in deſperationem agitur, ſed a Deo punitur & confunditur, niſi mature revocetur, & debita remedia adhibeantur. 405

Dominica XIV. poſt Pentecoſten.

CONCEPTUS CXV.

De peccato ſuſurrationis filia invidiæ, ejuſque damnis, ſuppliciis & remediis.

THEMA.

Nemo poteſt duobus Dominis ſervire. Matth. 6.

Synopſis.

Doloſa garrulitas, qua duo in mutua odia inflammantur, vocatur ſuſurratio, quod omnes hominum ſtatus turbat, multa bona impedit, & multa mala cauſat, ſibi ipſi autem maxime nocet. 408

Dominica XV. poſt Pentecoſten.

CONCEPTUS CXVI.

De pernicioſo gulæ & ebrietatis vitio, ejuſque effectibus.

THEMA.

Defunctus efferebatur, filius unicus Matris ſuæ. Lucæ 7.

Synopſis.

Hodiernus Juvenis mortuus eſt ex intemperantia, quæ triplex malum poſt ſe trahit. 1. Deſtruit bona fortunæ per prodigalitatem. 2. Bona corporis per infirmitatem. 3. Bona animæ per vitia, & impietatem. 412

Dominica XVI. poſt Pentecoſten.

CONCEPTUS CXVII.

De damnis gulæ & ebrietatis, ejuſque pœnis & remediis.

THEMA.

Cum invitatus fueris ad nuptias, non diſcumbas in primo loco. Luc. 14.

Synopſis.

Ut vitium ebrietatis ſolicite fugiatur, bene conſiderandum eſt 1. Qualis homo ebrioſus in ſe. 2. Qualis ſit erga Proximum. 3. Et denique qualis ſit erga Deum. 416

Dominica XVII. poſt Pentecoſten.

CONCEPTUS CXVIII.

De virtutibus contrariis gulæ, videlicet abſtinentia, temperantia, & mortificatione.

THEMA.

Diliges Dominum Deum tuum, & proximum ſicut te ipſum. Matth. 22.

Synopſis.

Temperantia & jejunium eſt ſignum boni Chriſtiani, cui duplex emolumentum confert, 1. tam corpore, 2. quam anima tenus. 419

Dominica XVIII. poſt Pentecoſten.

CONCEPTUS CXIX.

De vitio iracundiæ, ejuſque damnoſis effectibus, pœnis & remediis.

THEMA.

Quidam de Scribis dicebant inter ſe, hic blaſphemat. Matth. 9.

Synopſis.

Ira eſt d mnabile vitium, quia triplex malum: 1. videlicet, odium totius mundi. 2, grandia ſcelera, 5. & ruinas ſæpe irreparabiles cauſat. 422

Dominica XIX. poſt Pentecoſten.

CONCEPTUS CXX.

De triplici ira, cordis, oris, & operis, ejuſque damnis ac remediis.

THEMA.

Rex autem cum audiſſet, iratus eſt. Matth. 22.

Synopſis.

Sicut juſta ira prodeſt; ita injuſta nocet. Eſt autem ira triplex. 1. Ira cordis. 2. Ira linguæ ſeu oris. 3. & ira manus ſeu operis. 426

Dominica XX. poſt Pentecoſten.

CONCEPTUS CXXI.

De virtute contraria iræ, videlicet manſuetudine, & grandi illius merito, ac utilitate.

THEMA.

Vade, filius tuus vivit. Joan. 4.

Synopſis.

Manſuetudo eſt virtus prorſus divina, ac homini perquam proficua, 1. quia ducit ad tranquillam vitam, 2. lucratur hominum æſtimationem, 3. & ſingulariter grata eſt Deo. 430

Dominica XXI. poſt Pentecoſten.

CONCEPTUS CXXII.

De vitio acediæ, ejuſque actibus, damnis ac remediis.

THEMA.

Et cum cœpiſſet rationem ponere, oblatus eſt ei unus, qui debebat decem millia talenta. Matth. 18.

Synopſis.

Negligentia augendi merita, ſeu acedia eſt vitium valde periculoſum, 1. quia nec vitia ſeu pravas conſuetudines, 2. nec dæmonis tentationes, 3. nec Dei inſpirationes curat. 433

Dominica XXII. poſt Pentecoſten.

CONCEPTUS CXXIII.

De ſiliabus acediæ, peccato omiſſionis, inconſtantiæ, & impœnitentiæ.

THEMA.

Quid tibi videtur, licet cenſum dare Cæſari, an non? Matth. 22.

Synopſis.

Sicut negatio tributi Judæis excidio conſtitit; ita acedia periculoſum malum eſt, 1. quia ex illa oriuntur peccata omiſſionis, 2. oriuntur peccata inconſtantiæ, 3. oriuntur peccata impœnitentiæ. 437

Dominica XXIII. poſt Pentecoſten.

CONCEPTUS CXXIV.

De ſpirituali ſomnolentia ſeu tepiditate, filia acediæ.

THEMA.

Non eſt mortua puella, ſed dormit. Matth. 9.

Synopſis.

Tepiditas filia acediæ. 1. diſcutitur, unde ortum trahat. 2. quæ mala parturiat. 3. & quantum a Deo odio habeatur. 440

Dominica XXIV. poſt Pentecoſten.

CONCEPTUS CXXV.

De virtute contraria acediæ, videlicet ſpirituali alacritate & diligentia in operibus ſanctis.

THEMA.

Orate autem, ne fiat fuga veſtra in hyeme aut Sabbatho. Matth. 24.

Synopſis.

Bona opera ſunt unicum ſolamen noſtrum in Judicio. Igitur neceſſe eſt, 1. ut operemur celeriter. 2. ut operemur indefeſſe. 3. ut operemur abundanter. 444

INDEX SYNOPTICUS

CONCEPTVVM FESTIVALIVM.

In Feſto S. Andreæ Apoſtoli.

CONCEPTUS I.

De Sacramentis in genere, quid ſint, quam neceſſaria, & a quo inſtituta ſint.

THEMA.

Faciam vos fieri Piſcatores hominum. Matth. 4.

Synopſis.

Hamus & ſagena, quibus animæ capiuntur, ſunt SS. Sacramenta, de quibus ante omnia explicandum venit, quid ſint, & a quo inſtituta ſint: Item an, & quomodo homini neceſſaria ſint. 451

In Feſto S. Nicolai Epiſcopi.

CONCEPTUS II.

De numero, differentia, & inæſtimabile dignitate Sacramentorum.

THEMA.

Uni dedit quinque talenta, alii duo, alii vero unum. Matth. 25.

Synopſis.

Per talenta famulis tradita intelligi poſſunt SS. Sacramenta, quæ ſunt numero ſeptem, diverſiſſime inter ſe differunt, & tanquam pretium ſanguinis Chriſti ſumme æſtimanda ſunt. 454

In Feſto Immaculatæ Conceptionis.

CONCEPTUS III.

De multiplicibus cauſis, propter quas Chriſtus Dominus SS. Sacramenta inſtituit.

THEMA.

Virum Mariæ, de qua natus eſt Jeſus. Matth. 1.

Synopſis.

Beatiſſima Virgo Maria a Chriſto Redempta, & aliquibus Sacramentis donata fuit. Sacramenta autem a Chriſto inſtituta ſunt. Primo: ut ſint ſigna rememorativa Paſſionis Dominicæ. Secundo, ut ſint ſigna demonſtrativa præſentis gratiæ. Tertio, ut ſint ſigna prognoſtica futuræ gloriæ. 458

In Feſto S. Thomæ Apoſtoli.

CONCEPTUS IV.

De effectu Sacramentorum, videlicet gratia habituali, gratiis actualibus & charactere.

THEMA.

Infer digitum tuum huc, & vide manus meas, & affer manum tuam, & mitte in latus meum. Joan. 20.

Synopſis.

Sicut S. Thomas ita & nos virtute vulnerum & meritorum Chriſti a peccatis mundamur, nempe in Sacramentis, quæ nobis conferunt Primo, gratiam ſanctificantem. Secundo gratias actuales cuivis Sacramento ſpecialiter proprias. Tertio characterem indelebilem, qui juſtis erit in gloriam, reprobis in ignominiam. 461

In Feſto Nativitatis D. N. Jeſu Chriſti.

CONCEPTUS V.

De materia, & intentione Miniſtri requiſita in Sacramentis.

THEMA.

Invenietis infantem pannis involutum in præſepio. Lucæ 2.

Synopſis.

Chriſtus non tantum inſtitutor, ſed etiam ſymbolum eſt Sacramentorum; quia ſicut Chriſtus conſtat humanitate; ita Sacramentum materia. Dein ſicut Chriſtus conſtat Divinitate; ita Sacramentum forma. Denique ſicut ad utramque accedit unio hypoſtatica; ita in Sacramento requiritur intentio miniſtri. 464

In Feſto S. Stephani Protomartyris.

CONCEPTUS VI.

De miniſtro Sacramentorum.

THEMA.

Jeruſalem, Jeruſalem, quæ occidis Prophetas, & lapidas eos, qui miſſi ſunt ad te. Matth. 23.

Synopſis.

Qui ſacerdotes perſequuntur, peſſime agunt; quia ſunt Sacramentorum Miniſtri, penes quos magna invenitur Poteſtas, magna in honore habetur Dignitas, & magna requiritur Pietas. 467

In Feſto S. Joannis Evangeliſtæ.

CONCEPTUS VII.

De diſpoſitione requiſita in ſuſceptione Sacramentorum.

THEMA.

Vidit Diſcipulum, quem diligebat Jeſus. Joan. 21.

Synopſis.

Sicut S. Joannes ſe dignum reddidit majore amore Chriſti; ita ſuſcipiens Sacramentum præparare ſe debet ad gratiam; quia Sacramenta operantur ſecundum diſpoſitionem ſuſcipientis, quæ præter intentionem univerſaliter requiſitam, diverſa eſt in Sacramentis vivorum & mortuorum. 470

In Feſto SS. Innocentum.

CONCEPTUS VIII.

De damno & pœnis eorum, qui Sacramenta inhonorant.

THEMA.

Surge & accipe puerum, & matrem ejus, & fuge in Ægyptum. Matth. 2.

Synopſis.

Sicut Herodes Reipublicæ per cædem infantum; ita illi, qui Sacramenta inhonorant Eccleſiæ & ſibi damnum inferunt. Quinam autem ſunt injuriatores Sacramentorum? ſunt primo negligentes, qui raro Sacramenta percipiunt. 2. irreverentes, qui illa blaſphemant. 3. inconſtantes, qui vita & moribus contradicunt. 474

In Feſto Circumciſionis D. N. J. Chriſti.

CONCEPTUS IX.

De Sacramento Baptiſmi, ejuſque neceſſitate & privilegiis.

THEMA.

Poſtquam conſumati ſunt dies octo, ut circumcideretur puer. Luc. 2.

Synopſis.

Circumciſio typus eſt Baptiſmi, qui homini neceſ-

neceſſarius eſt triplicem in finem: Primo, ut illum adoptivum Dei Filium: ſecundo, Filium Eccleſiæ, & Sacramentorum capacem. Tertio, hæredem regni cœleſtis efficiat. 447

In Feſto Epiphaniæ Domini.

CONCEPTUS X.

De materia & forma Baptiſmi.

THEMA.

Per aliam viam reverſi ſunt in regionem ſuam. Matth. 2.

Synopſis.

Hodie Eccleſia celebrat memoriam Baptiſmi Chriſti: igitur explicandum erit, quænam ſit materia valida, & quænam forma valida hujus Sacramenti. 480

In Feſto S. Sebaſtiani Martyris.

CONCEPTUS XI.

De triplici Baptiſmo, fluminis, flaminis, & ſanguinis.

THEMA.

Virtus de illo exibat, & ſanabat omnes. Luc. 6.

Synopſis.

Cœleſtis Hieruſalem tres habet portas verſus quamlibet mundi plagam; quia multi ſunt, qui per Baptiſmum fluminis, multi qui per Baptiſmum flaminis, & multi, qui per Baptiſmum ſanguinis cœlum ingrediuntur. 484

In Feſto Purificationis B. V. Mariæ.

CONCEPTUS XII.

De cura & ſolicitudine Parentum, præſertim matrum circa Baptiſmum ſuarum prolium.

THEMA.

Tulerunt illum in Hieruſalem, ut ſiſterent eum Domino. Joan. 2.

Synopſis.

Ut parentes cum B. V. innocentem prolem Deo offerre valeant, bene debent attendere, quid ante partum, quid in partu, & quid poſt partum ad conſervandam earum gratiam Baptiſmalem conferre poſſint. 488

In Feſto S. Mathiæ Apoſtoli.

CONCEPTUS XIII.

De admirabili Baptiſmi effectu.

THEMA.

Sors cecidit ſuper Mathiam. Act. 2.

Synopſis.

Sicut Mathias loco Judæ electus, ita Baptizatus admirabilem felicitatem conſequitur; quia Baptiſmus captivorum redemptionem, peccati mortem, & adoptionis gratiam operatur. 491

In Feſto S. Joſephi Nutritii Jeſu Chriſti.

CONCEPTUS XIV.

De Patrinis Baptiſmi, eorumque obligationibus.

THEMA.

Joſeph Fili David, noli timere -- pariet Filium, & vocabis nomen ejus Jeſum. Matth. 1.

Synopſis.

Quemadmodum S. Joſeph Divini Filii, ita Patrinus Baptiſmalis pro Filio ſuo ſpirituali curam habere debet, fidejubendo pro ipſo in Baptiſmo, & poſt Baptiſmum illum nutriendo, ac corrigendo; atque in rebus fidei & morum inſtruendo. 495

In Feſto Annunciationis B. V. Mariæ.

CONCEPTUS XV.

De nomine & gratia Baptiſmali, ubi etiam de pœna infantum non baptizatorum.

THEMA.

Nomen Virginis Maria, & ingreſſus Angelus ad eam dixit: Ave gratia plena. Luc. 1.

Synopſis.

Cum Evangelium de Nomine Mariæ & ejus gratia mentionem faciat, ideo anſa capitur differendi de Nomine, quod Chriſtianus in Baptiſmo accipit, & de gratia cujus defectu infantes non Baptizati ad limbum relegantur. 498

In Feſto S. Georgii Martyris.

CONCEPTUS XVI.

De cæremoniis Baptiſmi, & quid nobis inſinuent.

THEMA.

Mittetur foras -- & in ignem mittent. Joan. 15.

Synopſis.

Cæremoniæ Baptiſmi, quas hæretici rejiciunt, admonent nos noſtræ obligationis; hinc bene notandum 1. quid ſibi velint cæremoniæ Baptiſmum antecedentes. 2. Quid cæremoniæ Baptiſmum comitantes. 3. Quid cæremoniæ Baptiſmum ſubſequentes. 502

In Feſto SS. Apoſtolorum Philippi & Jacobi.

CONCEPTUS XVII.

De obligatione, quæ oritur homini Chriſtiano ex Sacramento Baptiſmi.

THEMA.

Qui credit in me, opera, quæ ego facio, & ipſe faciet. Joan. 14.

Synopſis.

Multi poſt Baptiſmum in peccata relabuntur; quia non ſatisfaciunt obligationi, quam per Baptiſmum ſuſceperunt. Hæ obligationes ſunt 2, primo, peccata fugere, & ſecundo, virtutum opera exercere. 507

In Feſto Aſcenſionis D. N. Jeſu Chriſti.

CONCEPTUS XVIII.

De triplici hoſte contra quem roborat Sacramentum Confirmationis.

THEMA.

Euntes in mundum univerſum prædicate Evangelium omni creaturæ. Marc. 16.

Synopſis.

Inſidias & bella in hac vita nobis movet triplex inimicus, videlicet mundus decipiendo, caro blandiendo, & dæmon ſæviendo, contra quos Chriſtus inſtituit Sacramentum Confirmationis. 511

In Feſto S. Joannis Baptiſtæ.

CONCEPTUS XIX.

De magnitudine ſancti Joannis in vita, in morte, & poſt mortem.

THEMA.

Erit magnus coram Domino. Luc. 1.

Synopſis.

Sanctus Joannes præ omnibus Sanctis fuit Magnus coram Domino, & quidem Magnus in vita, Magnus in morte, & Magnus poſt mortem. 514

In

In Feſto SS. Apoſtolorum Petri & Pauli.

CONCEPTUS XX.

De virtute & efficacia Sacramenti Confirmationis contra triplicem hoſtem, mundum, carnem, & dæmonem.

THEMA.

Beatus es Simon Bar-jona. Matth. 13.

Synopſis.

Sicuti ſanctus Petrus ex arundine in petram & columnam Eccleſiæ mutatus eſt; ita & nos Sacramento Confirmationis roboramur, ut mundum cum ſuis divitiis & dignitatibus, carnem cum ſuis blanditiis & voluptatibus, & dæmonem cum ſua tyrannide generoſe ſuperemus. 518

In Feſto S. Udalrici Epiſcopi.

CONCEPTUS XXI.

De ſacro chryſmate, materia Sacramenti Confirmationis, ejuſque doctrinali ſignificatione.

THEMA.

Qui duo acceperat, lucratus eſt alia duo, qui vero unum acceperat, abiens fodit in terram, & abſcondit pecuniam domini ſui. Matth. 25.

Synopſis.

Sicut famuli cum talentis, ita nos cum gratia Sacramenti Confirmationis negotiari debemus; oleum enim & balſamum duplicis obligationis admonent Chriſtianum: Oleum ut fortiter pugnet, & balſamum, ut boni exempli odore alios ad pietatem trahat. 522

In Feſto S. Jacobi Apoſtoli.

CONCEPTUS XXII.

De cœleſtibus donis & virtutibus, quas Sacramentum Confirmationis in anima confirmati producit.

THEMA.

Poteſtis bibere calicem, quem ego bibiturus ſum? Dicunt ei poſſumus. Matth. 20.

Synopſis.

Sacramentum Confirmationis eſt complementum Baptiſmi, quatenus animæ confirmati triplicem virtutem tribuit: humilitatem in rebus fidei. Patientiam in adverſis & perſecutionibus. Et fortitudinem in dæmonis & malorum ſociorum tentationibus. 525

In Feſto S. Laurentii Martyris.

CONCEPTUS XXIII.

De cauſis, ſeu obſtaculis, propter quæ Sacramentum Confirmationis non eoſdem hodie virtutum effectus, velut olim producit.

THEMA.

Multum fructum affert.

Synopſis.

Cur Sacramentum Confirmationis non eoſdem virtutum effectus producat, quos olim in SS. Martyribus produxit, culpa eſt. Primo penes deriſores, qui pios ludificant. Secundo penes parentes, qui in educatione prolium hujus Sacramenti nullam curam habent. Tertio penes confirmatos, qui Sacramenti gratiæ non cooperantur. 529

In Feſto Aſſumptionis B. V. Mariæ.

CONCEPTUS XXIV.

De Sacramento extremæ unctionis moribundis ad perferendos mortis dolores perquam utili & neceſſario.

THEMA.

Maria optimam partem elegit. Luc. 10.

Synopſis.

Morbi & dolores, a quibus B. Virgo fuit immunis, & quibus nos obnoxii ſumus, magnum emolumentum afferunt animæ, ſed quia non ſunt ſine periculo, ideo inſtituit Chriſtus Sacramentum extremæ unctionis, tam animabus, quam corporibus ſalubre. 533

In Feſto S. Bartholomæi Apoſtoli.

CONCEPTUS XXV.

De præparatione prærequiſita ad Sacramentum extremæ Unctionis.

THEMA.

Virtus de illo exibat, & ſanabat omnes. Luc. 6.

Synopſis.

Ægrotantes ad Sacramentum extremæ Unctionis præparari debent: hæc autem præparatio conſiſtit in eo, Primo, ut teſtamentum in tempore condant. Secundo, ut animum ab omnibus terrenis avellant. Tertio, ut confeſſionem, & alia opera bona faciant. 536

In Feſto Nativitatis B. V. Mariæ.

CONCEPTUS XXVI.

De effectibus Sacramenti extremæ Unctionis.

THEMA.

De qua natus eſt Jeſus, qui vocatur Chriſtus. Matt. 1.

Synopſis.

Beatiſſima Virgo morſentibus exorat Sacramentum extremæ Unctionis, quod duplicem habet effectum; videlicet, quod conſcientiam anguſtiatam tranquillet, & contra dæmones fortitudinem, ac victoriam tribuat. 539

In Feſto Exaltationis Sanctæ Crucis.

CONCEPTUS XXVII.

De mira Dei providentia circa prodigioſam Crucem Biberbacenſem, ejuſque cauſis & beneficiis.

THEMA.

Oportet exaltari Filium hominis. Joan. 12.

Synopſis.

Sicut Joſephum Ægyptium providentia Dei mirabiliter exaltavit; ita ſanctam Crucem Deus hujate deſtinavit, ut eſſet afflictis auxilio, pœnitentibus ſolatio, & peccatoribus terrori. 544

In Feſto S. Matthæi Apoſtoli.

CONCEPTUS XXVIII.

De reverentia ſacerdotibus debita propter poteſtatem, quam habent in Corpus Chriſti tam myſticum, quam mortale.

THEMA.

Multi publicani & peccatores diſcumbebant cum Jeſu. Matth. 9.

Synopſis.

Chriſtus in peccatorum converſione ſubſtituit ſibi ſacerdotes, qui tam in Corpus Chriſti myſticum, quam in Corpus Chriſti mortale admirabilem habent poteſtatem, & ideo omni honore & reverentia digni ſunt. 548

In

In Feſto S. Michaelis Archangeli.

CONCEPTUS XXIX.

De reverentia Sacerdotibus debita propter ſuum officium, animarum zelum & obligationem caſtitatis.

THEMA.

Quis putas major eſt in regno cœlorum. Matth. 18.

Synopſis.

Sacerdos eſt in Eccleſia major cæteris, atque omni veneratione dignus, Primo propter ſuum officium tanquam Dei Legatus. Secundo propter zelum animarum, quo ſe peccato opponit. Tertio, propter virtutem caſtitatis, ad quam obligatur. 551

In Feſto S. Roſarii B. V. Mariæ.

CONCEPTUS XXX.

De bello Turico infeliciter geſto, & promulgato ea de cauſa jubilæo.

THEMA.

Extollens vocem quædam mulier de turba dixit illi: Beatus venter, qui te portavit, & ubera, quæ ſuxiſti. Luc. 11.

Synopſis.

Hodie Beatiſſima Virgo Chriſtiano exercitui valde propitia fuit, quod autem nunc nos deſerat, noſtra peccata in cauſa ſunt. Victoria in bello eſt donum gratuitum Dei, quod Deus peccatoribus non conferre ſolet. Cum igitur Chriſtianus populus plenus ſit vitiis, non mirum eſt bella noſtra infeliciter geri, idque tanto magis, quia peccata Chriſtianorum ſunt graviora, quam Turcarum. 555

In Feſto SS. Apoſtolorum Simonis & Judæ.

CONCEPTUS XXXI.

De reverentia Sacerdotibus debita propter Sacrificium Miſſæ, Verbum Dei, & horarias preces.

THEMA.

Si Mundus vos odit, ſcitote, quia me priorem vobis odio habuit. Joan. 15.

Synopſis.

Sacerdotes ab omnibus gentibus honorantur, & merito quidem; quia per SS. Miſſæ Sacrificium, per verbum Dei, & preces quotidianas toti mundo ingens beneficium præſtant. 559

In Feſto omnium Sanctorum.

CONCEPTUS XXXII.

De reverentia Sacerdotibus debita ob periculum, quod in cura animarum ſubeunt, aliaque motiva.

THEMA.

Gaudete & exultate, quoniam merces veſtra copioſa eſt in cœlis. Matth. 5.

Synopſis.

Sacerdotes in honore habendi ſunt, & triplici ratione, Primo, propter pericula, quæ in cura animarum ſubeunt. Secundo propter humilitatem, qua in locis vilibus habitant. Tertio propter perſecutionem, quam a malevolis tolerant. 563

In Feſto S. Martini Epiſcopi.

CONCEPTUS XXXIII.

De cauſis, propter quas Sacerdotes ab ingrato mundo minus æſtimari, aut contemni ſolent.

THEMA.

Si oculus tuus ſimplex fuerit, totum corpus tuum lucidum erit: ſi autem nequam fuerit, etiam corpus tenebroſum erit. Luc. 11.

Synopſis.

Humanus oculus ſeu judicium ſæpe decipitur, & hæc deceptio cauſa eſt cur Sacerdotes contemnantur; putat enim mundus, eos eſſe ſceleratos hypocritas: putat eos eſſe avaros Euclíones; putat eos eſse indiſcretos ariſtarchos. 566

In Feſto S. Catharinæ Virginis & Martyris.

CONCEPTUS XXXIV.

De neceſſitate pœnitentiæ ad placandum Deum, qui peccata noſtra calamitate famis & penuriæ punire velle metuitur.

THEMA.

Quod ſi audire nolueris vocem Domini — mittet Dominus ſuper te famem &c. Deut. 28.

Synopſis.

Sicut Jonas tempeſtatem, ita calamitatem famis cauſant noſtra peccata, quæ Deus, licet longanimis ſit, tandem quaſi vi coactus punit. 570

In Feſto S. Andreæ Apoſtoli.

CONCEPTUS XXXV.

De gravibus damnis, ac periculis animarum, quæ ex peccatis alienis in genere conſequuntur.

THEMA.

Erant enim piſcatores. Matth. 4.

Synopſis.

Sicut Chriſtus, ita & diabolus habet ſuos Apoſtolos, quibus animas piſcatur; idque maxime fit per peccata aliena, quæ non minus ſunt gravia, quam peccata propria, neque etiam minus periculoſa. 574

In Feſto S. Nicolai Epiſcopi.

CONCEPTUS XXXVI.

De primo peccato alieno, quod fit conſilio.

THEMA.

Vocavit ſervos, & tradidit illis bona ſua. Matt. 25.

Synopſis.

Pater, filiabus ſuis laſciviam ſuadens, dat anſam differendi de peccato alieno, quod conſilio committitur, & explicandi, quomodo iſtud peccatum perpetretur, quanta damna poſt ſe trahat ex parte accipientis, & quanta ex parte dantis. 578

In Feſto Immaculatæ Conceptionis B. V. Mariæ.

De ſecundo peccato alieno, quod committitur juſſione.

THEMA.

David autem Rex genuit Salomonem, ex ea, quæ fuit Uriæ. Matth. 1.

Synopſis.

Sicut David mortis Uriæ, ita multi per juſſionem alieni peccati participes fiunt; ideo declaratur, quinam illi ſint, quam graviter delinquant, & quomodo iis, qui mala præcipiunt, reſiſtendum ſit. 581

In Feſto S. Thomæ Apoſtoli.

CONCEPTUS XXXVIII.

De tertio peccato alieno, quod committitur conſenſu.

THEMA.

Niſi videro — non credam. Joan. 10.

In bonis tarde, in malis celeriter conſentimus; hinc de peccato conſenſus explicandum eſt: Primo, quomodo, & a quo committatur. Secundo, qua ratione

tione conſentientem alienæ malitiæ participem reddat. Tertio, quomodo declinandum ſit. 585

In Feſto Nativitatis Domini noſtri Jeſu Chriſti.

CONCEPTUS XXXIX.

De quarto peccato alieno, quod committitur irritatione.

THEMA.

Natus eſt vobis hodie Salvator, qui eſt Chriſtus Dominus in civitate David. Luc. 2.

Synopſis.

Dei Filius homo factus eſt ad deſtruendum peccatum; igitur huic Dominicæ Incarnationi repugnant, qui alios verbo, aut opere, aut malo exemplo ad peccatum provocant, & irritant. 589

In Feſto S. Stephani Protomartyris.

CONCEPTUS XL.

De quinto peccato alieno, quod committitur peccato laudando.

THEMA.

Jeruſalem, Jeruſalem! quæ occidis Prophetas, & lapidas eos, qui miſſi ſunt ad te. Matth. 23.

Synopſis.

Sicut lapidatores S. Stephani ex laudibus Phariſæorum fuerunt animati; ita laus humana multum nocet: imprimis iis, qui laudantur propter virtutem. Secundo illis, qui laudantur propter peccata. Tertio illis, qui vituperio retrahuntur a pietate. 593

In Feſto S. Joannis Apoſtoli, & Evangeliſtæ.

CONCEPTUS XLI.

De ſexto peccato alieno, videlicet ſubticentia.

THEMA.

Dixit ei Jeſus: Sic eum volo manere, quid ad te? Joan. 21.

Synopſis.

Tacere ad aliena peccata grande vitium eſt; quia quilibet Chriſtianus amore Dei & proximi tenetur peccantes corrigere, niſi graviſſimam pœnam velit incurrere. 597

In Feſto SS. Innocentum.

CONCEPTUS XLII.

De ſeptimo peccato alieno, videlicet conniventia.

THEMA.

Vox in Rama audita eſt, ploratus & ululatus multus. Matth. 2.

Synopſis.

Sicut taciturnitate, ita & conniventia alieni peccati reatus incurritur; id quod maxime in Superioribus, & parentibus, ac patribus-familias exemplificatur. 601

In Feſto S. Silveſtri Papæ.

CONCEPTUS XLIII.

De octavo peccato alieno, quod committitur participatione.

THEMA.

Si sciret pater-familias, qua hora fur veniret, vigilaret utique, & non ſineret perfodi domum ſuam. Luc. 12.

Synopſis.

Sicut S. Silveſter meritorum Conſtantini particeps factus eſt, ita per participationem quis reus fit peccati alieni, præſertim furtorum; quorum reatus variis modis contrahitur, & a Deo graviter punitur. 606

In Feſto Circumciſionis Domini.

CONCEPTUS XLIV.

De nono & ultimo peccato alieno, quod committitur defenſione peccati.

THEMA.

Poſtquam conſummati ſunt dies octo, ut circumcideretur Puer, vocatum eſt nomen ejus Jeſus. Luc. 2.

Synopſis.

Mundus bonum malum, & malum bonum vocat, quo loquendi genere ſe peccati alieni reum facit, quod committitur, cum vel propria, vel aliorum peccata amore lucri, aut alio motivo defenduntur, & divina exinde indignatio incurritur. 609

In Feſto Epiphaniæ Domini.

CONCEPTUS XLV.

De utilitate, & neceſſitate bonorum operum.

THEMA.

Ecce Magi ab oriente venerunt Hieroſolymam. Matt. 2.

Synopſis.

Chriſtus in mundum venit, ut ſit exemplar bonorum operum, quæ bona opera permagni æſtimanda ſunt. Primo, quia ſunt effectus fidei ſupernaturalis. Secundo, quia ſunt augmentativa gratiæ ſanctificantis. Et tertio, quia ſunt meritoria æternæ ſalutis. 613

In Feſto Purificationis B. V. Mariæ.

CONCEPTUS XLVI.

Quomodo opera meritoria conſtituta eſſe oporteat, ut Deo placeant.

THEMA.

Tulerunt illum in Hieruſalem, ut ſiſterent eum Domino. Luc. 2.

Synopſis.

Sicut Beatiſſima Virgo ex triplici fine ſe ſubjecit legi purificationis; ita opera noſtra coram Deo triplicem qualitatem habere debent. Primo debent coram mundo occultari. Secundo, debent Deo ſoli adſcribi. Tertio debent ad Deum tanquam finem referri. 616

In Feſto S. Mathiæ Apoſtoli.

CONCEPTUS XLVII.

De nonnullis defectibus, quibus bonorum operum merita coram Deo corrumpuntur.

THEMA.

Cecidit ſors ſuper Mathiam, & annumeratus eſt cum undecim Apoſtolis. Act. 15.

Synopſis.

Sæpe DEO exiguum opus magis placet, quam grande aliquod: Hinc neceſſe eſt, ut opera meritoria ab omni nævo ſint defæcata, præſertim ab inani gloria, & amore, ac voluntate propria. 620

In Feſto S. Joſephi Nutritii Jeſu Chriſti.

CONCEPTUS XLVIII.

De aliis quibuſdam defectibus, quibus bona opera corrumpuntur.

THEMA.

Joſeph autem, cum eſſet Juſtus. Matth. 1.

Synopſis.

Opera noſtra, utut coram mundo ſancta videantur, coram Deo tamen defectuoſa ſunt; quia ſæpe vitio propriæ utilitatis, aut naturali propenſione, aut etiam malo, & peccaminoſo fine corrumpuntur. 624

In Feſto Annunciationis B. V. Mariæ.

CONCEPTUS XLIX.

De excellentia Maternitatis Dei, per quam Maria facta eſt Domina Eccleſiæ triumphantis, militantis, & purgantis.

THEMA.

Ecce ancilla Domini, fiat mihi ſecundum verbum tuum. Luc. 1.

Synopſis.

Eo momento, quo B. Virgo in Matrem Dei electa eſt, ſimul ſubliſſimam acquiſivit dignitatem; quia facta eſt Domina Eccleſiæ triumphantis, facta eſt Domina Eccleſiæ militantis, facta eſt Domina Eccleſiæ purgantis. 627

In Feſto Paſchatis.

CONCEPTUS L.

De operibus bonis, ac meritoriis, quid ad illa requiratur?

THEMA.

Surrexit, non eſt hic, ecce locus, ubi poſuerunt eum. Marc. 16.

Synopſis.

Cum aliquando a mortuis reſurgemus, bona opera erunt unicum noſtrum ſolatium; ad bona opera autem requiritur: Primo, ut fiant in ſtatu gratiæ divinæ. Secundo, ut procedant ex ſincera devotione. Tertio, ut ſint conformia noſtræ vocationi, & non fiant in præjudicium aliarum functionum. 631

In Feſto S. Georgii Martyris.

CONCEPTUS LI.

De operibus Miſericordiæ in genere, eorum præmiis, & immiſericordiæ ſuppliciis.

THEMA.

Pater meus agricola eſt. Joan. 15.

Synopſis.

Miſericordia & bonitas eſt proprium divinæ naturæ attributum, quod nos pro poſſibili æmulari debemus; quia miſericordia erga pauperes eſt Deo valde grata, & immiſericordia coram Deo valde abominabilis. 635

In Feſto SS. Apoſtolorum Philippi & Jacobi.

CONCEPTUS LII.

De primo & ſecundo opere Miſericordiæ, quod eſt, eſurientes paſcere, & potum dare ſitientibus.

THEMA.

Philippe, qui videt me, videt & Patrem meum. Joan. 14.

Synopſis.

Nemo ſecurior eſt de æterna ſalute, quam miſericordes, qui eſurientes paſcunt, & ſitientibus potum præbent. 639

In Feſto Inventionis Sanctæ Crucis.

CONCEPTUS LIII.

De multiplici utilitate adverſitatum, quibus optime mederi poteſt per Crucem Chriſti.

THEMA.

Sicut Moyſes exaltavit ſerpentem in deſerto; ita exaltari oportet Filium hominis. Joan. 3.

Synopſis.

Inventor aut inventrix crucis laude, non odio digni ſunt; quia crux, ſeu adverſitas temporalis animum a terrenis avocat, contra peccata præſervat, virtutem auget, & ex Cruce Chriſti grande remedium capit. 643

In Feſto Aſcenſionis Domini.

CONCEPTUS LIV.

De tertio & quarto opere Miſericordiæ, quod eſt, operire nudos, & captivos redimere.

THEMA.

Et Dominus quidem Jeſus, poſtquam locutus eſt eis, aſſumptus eſt in cœlum. Marci 16.

Synopſis.

Chriſtus in cœlum aſſumptus liberans e limbo Patres, eoſque ſtola gloriæ veſtiens dat anſam diſſerendi de tertio opere miſericordiæ, quod eſt, operire nudos, & quarto, quod eſt, captivos redimere. 647

In Feſto Pentecoſtes.

CONCEPTUS LV.

De quinto Miſericordiæ corporalis opere, quod eſt hoſpitio peregrinos excipere.

THEMA.

Ad eum veniemus, & manſionem apud eum faciemus. Joan. 14.

Synopſis.

Spiritus Sanctus nec in ſe, nec in pauperibus in hoſpitium recipitur. Quanti autem meriti opus ſit, peregrinos hoſpitio recipere, patet ex eo; quia docetur lumine naturæ, & exemplo Sanctorum, & grandi præmio, quo Deus tam temporaliter, quam æternum hoc opus coronat. 651

Feria II. Pentecoſtes.

CONCEPTUS LVI.

De ſexto opere Miſericordiæ corporalis, quod eſt, ægrotos inviſere.

THEMA.

Sic Deus dilexit mundum, ut Filium ſuum Unigenitum daret. Joan. 3.

Synopſis.

Incarnatus Dei Filius exemplo ſuo docuit, quomodo erga ægrotos nos habere debeamus. Quare bene notandum, quod viſitatio ægrotorum opus valde meritorium ſit, & quomodo hæc viſitatio utiliter inſtituenda ſit? 654

Feria III. Pentecoſtes.

CONCEPTUS LVII.

De ſeptimo opere Miſericordiæ corporalis, quod eſt, mortuos ſepelire.

THE-

THEMA.

Fur non venit, niſi ut furetur, mactet, & perdat. Joan. 10.

Synopſis.

Mors ingentem hominum cædem facit, quos quotidie ad ſepulchrum efferri videmus. Bene autem notandum, quomodo funera comitari debeamus, nempe primo, ut ſacram ſepulturam tanquam ingens Dei beneficium nobis exoremus, & dein, ut luxum, & immoderatum luctum caventes beatam reſurrectionem, & noſtram mortem conſideremus. 659

In Feſto S. Antonii Paduani.

CONCEPTUS LVIII.

Quæ, qualiſque vigilantia homini in cura ſalutis neceſſaria ſit, declaratur exemplo glorioſi Antonii Paduani.

THEMA.

Beati ſervi illi, quos, cum venerit Dominus, invenerit vigilantes. Luc. 12.

Synopſis.

Homo ſaluti ſuæ invigilans bene attendat ad tria; quomodo ſe habere debeat erga ſeipſum, erga proximum, & erga Deum. Erga ſeipſum, ſtudeat fugere peccatum, erga proximum, ſtudeat peccatum etiam impedire in aliis, erga Deum, ſatagat, majorem ejus gloriam promovere. 663

In Feſto S. Viti Martyris.

CONCEPTUS LIX.

De pretio animæ, ex quo concluditur opera Miſericordiæ ſpiritualia præſtare corporalibus.

THEMA.

Si quis venit ad me, & non odit --- animam ſuam, non poteſt meus eſſe diſcipulus. Luc. 14.

Synopſis.

S. Martyr Vitus animam præ omnibus temporalibus æſtimavit: plus igitur opera miſericordiæ ſpiritualia, quam corporalia æſtimanda ſunt; quia anima corpore longe præſtantior eſt. 668

In Feſto S. Joannis Baptiſtæ.

CONCEPTUS LX.

De primo opere Miſericordiæ ſpiritualis, quod eſt, errantes corrigere.

THEMA.

Quis, putas, Puer iſte erit? Luc. 1.

Synopſis.

Joannes exprobravit Regi Herodi inceſtuoſum adulterium. Parem in modum & nos debemus corrigere ſcelera. Eſtque hæc correctio obligatoria, præſertim in iis, qui præſunt, quidquid in contrarium opponant. 672

In Feſto SS. Apoſtolorum Petri & Pauli.

CONCEPTUS LXI.

De ſecundo opere Miſericordiæ ſpiritualis, quod eſt, ignorantes docere.

THEMA.

Vos autem quem me eſſe dicitis? Reſpondens Simon Petrus dixit: Tu es Chriſtus Filius Dei vivi. Matt. 13.

Synopſis.

Deus remuneratur ſcientiam, & ignorantiam averſatur: Igitur operæ pretium eſt, ut ſtudeamus ignorantes docere, quia triplex ignorantia multa peccata poſt ſe trahit, pro qua extirpanda & Sancti laborarunt, & nos laborare debemus. 675

In Feſto Viſitationis B. V. Mariæ.

CONCEPTUS LXII.

De tertio opere Miſericordiæ ſpiritualis, quod eſt, dubitantibus bene conſulere.

THEMA.

Abiit in montana cum feſtinatione. Luc. 1.

Synopſis.

B. Virgo in montana abiit, ut dubitantibus conſuleret; proinde de opere Miſericordiæ, dubitantibus bene conſulere, diſcutiendum erit: Primo, quanta ſit utilitas, & neceſſitas alieni conſilii. Secundo, quis in rebus arduis conſilio adhibendus? Tertio, quibus in materiis conſilio aliorum acquieſcendum ſit. 679

In Feſto S. Udalrici Epiſcopi.

CONCEPTUS LXIII.

De quarto Miſericordiæ ſpiritualis opere, quod eſt, conſolari mœſtos.

THEMA.

Quia in pauca fuiſti fidelis, ſuper multa te conſtituam, intra in gaudium Domini tui. Matth. 25.

Synopſis.

Ut ad exemplum S. Udalrici diſcas conſolari mœſtos, conſiderandum eſt, quam gratum ſit amico ſolatium in luctu: Quomodo doceatur exemplo Chriſti & Sanctorum: Quid in ſolatium amici proferendum, & quod præmium referat. 683

In Feſto S. Mariæ Magdalenæ.

CONCEPTUS LXIV.

De quinto Miſericordiæ ſpiritualis opere, quod eſt, pro vivis & defunctis orare.

THEMA.

Rogabat Jeſum quidam de Phariſæis, ut manducaret eum illo. Luc. 7.

Synopſis.

Per preces ad Deum fuſas multa bona impetramus; Hinc præſtans opus eſt miſericordiæ orare tam pro vivis, quam etiam pro defunctis. 687

In Feſto S. Jacobi Apoſtoli.

CONCEPTUS LXV.

De ſexto Miſericordiæ ſpiritualis opere, quod eſt, mala, quæ nobis obtingunt, patienter ſuſtinere.

THEMA.

Poteſtis bibere calicem, quem ego bibiturus ſum? Matth. 20.

Syno-

Synopſis.

Cum cœlum non obtineatur ſine patientia adverſitatum, ideo explicandum venit, quam nobilis virtus ſit patientia, quos effectus habeat, & quos gradus, quibus motivis nobis perſuadeatur, & cur inter opera Miſericordiæ numeretur. 691

In Feſto S. Matris Annæ.

CONCEPTUS LXVI.

De ſeptimo Miſericordiæ ſpiritualis opere, quod eſt, injurias libenter condonare.

THEMA.

Simile eſt Regnum cœlorum theſauro abſcondito. Matth. 13.

Synopſis.

Injurias libenter condonare eſt valde meritorium opus, ab hominibus juſtis ſumme æſtimatum, & a peccatoribus male oppugnatum. 694

In Feſto S. Afræ Martyris.

CONCEPTUS LXVII.

De quatuor extremis, & imprimis de memoria mortis, ejuſque effectibus.

THEMA.

Sic erit in conſummatione ſæculi. Matth. 13.

Synopſis.

S. Afra probabiliter per conſiderationem mortis, inferni, judicii converſa fuit. Igitur de quatuor extremis, & imprimis de morte diſſeremus, perpendendo, quomodo memoria mortis a peccato præſervet, quomodo ad pœnitentiam adducat, & quomodo virtutibus divitem faciat. 698

In Feſto S. Laurentii Martyris.

CONCEPTUS LXVIII.

De præparatione ad mortem bene obeundam.

THEMA.

Si autem mortuum fuerit, multum fructum affert. Joan. 12.

Synopſis.

Mors occidit tam juvenes, quam ſenes; hinc ſemper ad mortem debemus eſſe parati. Generalis præparatio ad mortem eſt vita pie Chriſtiana: Particularis eſt frequens mortis memoria. 702

In Feſto Aſſumptionis B. V. Mariæ.

CONCEPTUS LXIX.

De differentia inter mortem juſtorum, & impiorum.

THEMA.

Maria optimam partem elegit, quæ non auferetur ab ea. Luc. 10.

Synopſis.

Conſideratio mortis valde efficax eſt, ut hominem in officio contineat. Hinc bene perpendenda differentia inter mortem impiorum, & mortem juſtorum, quæ ultima ex patrocinio. B. V. impetratur. 705

In Feſto S. Bartholomæi Apoſtoli.

CONCEPTUS LXX.

De certitudine, & incertitudine mortis, quoad locum, tempus, & modum.

THEMA.

Et multitudo copioſa plebis ab omni Judæa, & maritima. Luc. 6.

Synopſis.

Poſt modicum tempus omnes moriemur. Nemo autem ſcit, quo in loco, quo modo, & quo tempore morituri ſimus: Ergo neceſſe eſt, ut ſemper ſimus parati. 709

In Feſto Nativitatis B. V. Mariæ.

CONCEPTUS LXXI.

De tremendo Dei judicio, ejuſque circumſtantiis, & invocando deſuper patrocinio Beatiſſimæ Dei Matris.

THEMA.

Qui me invenerit, inveniet vitam, & hauriet ſalutem a Domino. Prov. 8.

Synopſis.

B. Virgo peccatorum eſt advocata, quia judicium Dei erit terribile: Primo, propter ſeparationem juſtorum ab impiis: Secundo, propter rigoroſum examen. Tertio, propter ſententiam condemnatoriam; ideo B. V. peccatoribus ſe emendare volentibus fideliter aſſiſtet. 712

In Feſto S. Matthæi Apoſtoli.

CONCEPTUS LXXII.

De inferno, & imprimis de carceris infernalis qualitate, pœnarum acerbitate, & cohabitatione dæmonum, ac damnatorum.

THEMA.

Vidit hominem ſedentem in telonio, & ait illi: Sequere me. Matth. 9.

Synopſis.

Conſideratio inferni emendat hominem peccatorem. Conſiderandum autem bene, quanta ſint ibi tormenta: Primo, ex loci qualitate: Secundo, ex pœnarum acerbitate. Tertio, ex dæmonum & damnatorum conſortio. 717

In Feſto S. Michaelis Archangeli.

CONCEPTUS LXXIII.

De inferno, & triplici pœna damnatorum, videlicet ignis, vermis, & carentiæ viſionis.

THEMA.

Bonum tibi eſt cum uno oculo in vitam intrare, quam duos oculos habentem mitti in gehennam ignis. Matth. 18.

Synopſis.

Damnati non minus, quam Abſalon triplici lancea conficiuntur. Prima eſt pœna ignis: Altera eſt pœna vermis: Tertia eſt pœna carentiæ viſionis. 720

In

In Feſto SS. Apoſtolorum Simonis & Judæ.

CONCEPTUS LXXIV.

De æternitate pœnarum, maximo damnatorum tormento.

THEMA.

Hæc mando vobis, ut diligatis invicem. Joan. 15.

Synopſis.

In inferno maximum tormentum damnatorum non tam eſt illud, quod patiuntur in viſu, in auditu, in olfactu, in guſtu, & in tactu, quam quod conſurgit ex æternitate pœnarum. 724

In Feſto omnium Sanctorum.

CONCEPTUS LXXV.

De æternæ Beatitudinis gloria, qua Beati fruuntur in cœlis.

THEMA.

Gaudete & exultate, quoniam merces veſtra copioſa eſt in cœlis. Matth. 5.

Synopſis.

Beata cœli gloria eſt ingens ſtimulus ad virtutem. Eſt autem Beatorum gloria ingens, ſive conſideremus locum, ubi habitant, ſive Beatos, cum quibus habitant, ſive ipſam gloriam, qua fruuntur. 728

In Commemoratione Fidelium Defunctorum.

CONCEPTUS LXXVI.

Ex bonis gloriæ, quibus Beati fruuntur, eruitur, quanta ſit pœna damni in purgatorio.

THEMA.

Procedent, qui bona fecerunt, in reſurrectionem vitæ. Joan. 5.

Synopſis.

Nemo pœnam damni, quam purgantes animæ patiuntur, multum æſtimat, quæ tamen eſt graviſſima, quia vident illa bona, quibus Beati tam corpore, quam anima tenus fruuntur. 732

In Feſto S. Martini Epiſcopi.

CONCEPTUS LXXVII.

De magnitudine, puritate, & æternitate præmii cœleſtis.

THEMA.

Domine, ſi populo tuo ſum neceſſarius, non recuſo laborem. Ex Vit. S. Mart.

Synopſis.

Cœleſtia bona præ terrenis, quibus in hac vita fruimur, eligenda ſunt; quia ſunt magna, quia ſunt pura, & quia ſunt æterna. 735

In Feſto S. Catharinæ Virginis & Martyris.

CONCEPTUS LXXVIII.

De vanitate, & contemptu rerum mundanarum, & æſtimatione cœleſtium.

THEMA.

Date nobis de oleo veſtro, quia lampades noſtræ extinguuntur. Matth. 25.

Synopſis.

Mundana gaudia ſunt lampades fatuarum virginum, quia defectu olei cito extinguuntur. Mundani honores ſunt inanes, & tranſitorii. Mundanæ divitiæ ſunt periculoſæ, & in altero mundo nil valent. Mundanæ voluptates ſunt falſæ & deſinunt in miſeriam. 739

DOMI-

DOMINICA I. ADVENTUS

CONCEPTUS I.

De Pœnitentia indiſpenſabiliter neceſſaria relapſo.

His fieri incipientibus reſpicite, & levate capita veſtra. *Luc.* 21.

Poſt innocentiam perditam non patet alia via in cœlum quam Pœnitentia.

1. O Utinam voce valerem ſupra tubarum clangorem ſonora! vellem Auditoribus meis ſtatim initio hujus materiæ, quam deinceps tractare conſtitui, terribilem veritatem in aures clamare nulla amplius oblivivione delendam: quænam eſt hæc veritas? Audite, Chriſtiani omnes, audite. Non datur in cœlum via niſi hæc gemina, Innocentia & Pœnitentia. Intellexiſtis? Non datur in cœlum via, niſi Innocentia & Pœnitentia. Via innocentiæ amœniſſima eſt liliis ac roſis conſtrata, quæque in ea ambulant felices animæ baptiſmali candore corruſcantes, & ab omni nævo peccati immunes in termino cœleſtis aulæ portam ampliſſime ſibi patentem inveniunt. Econtra via pœnitentiæ horrida eſt; nil aliud in ea cernitur, niſi ſentes, tribuli, virgæ, flagella, cilicia, jejunia, adverſitates ac cruces, quique illam ambulant, non alio ariete, quam gemitibus & lacrymis cœli portam ſibi poterunt reſerare. Dic, mi Chriſtiane, qua via incedis? an via innocentiæ? Eheu; hæc una cum prætexta deperdita fuit: necdum bene deſiiſti eſſe infans, & jam incepiſti eſſe peccator; primæva Baptiſmi venuſtas periit, in æternum non amplius reditura, & quod dolendum magis eſt, per vitæ hactenus tranſactæ decurſum centena, millena, immo innumera peccata multiplicaſti: non eſt Dei, aut Eccleſiæ mandatum, quod non multoties fregiſti. Quæ ergo via in cælum tibi ſupereſt? Via pœnitentiæ; non habes medium; plorandum eſt hic cum pœnitentibus, aut ibi ardendum cum damnatis. Hæc certiſſima ſunt. Jam vero, ut ad præfixum mihi ſcopum ſine mora proximius accedam, ſcias velim, pœnitentiam dupliciter poſſe conſiderari, ut Sacramentum, & ut virtutem: quid eſt pœnitentia ut Sacramentum? eſt confeſſio doloroſa de peccatis cum abſolutione Sacerdotis: quid eſt pœnitentia ut virtus? eſt dolor animi, quo homo deteſtatur peccatum tamquam Dei offenſam, & promittit ſatisfactionem cum emendatione vitæ. Quænam eſt differentia inter utramque. Pœnitentia ut Sacramentum non poteſt eſſe ſine externis & ſenſibilibus ſignis tum pœnitentis, qui confeſſionem peragit, tum Miniſtri, qui abſolvit: ut virtus autem poteſt ſtare abſcondita in corde, in internis actibus animæ, & occultiſſimis cogitationibus. Pœnitentia ut Sacramentum inchoat converſionem peccatoris; ut virtus autem hanc converſionem continuat. Verum utraque indiſſolubili fœdere connectitur, ita ut Sacramentum ſine virtute, aut virtus ſine Sacramento prodeſſe nihil valeat; utraque eſt neceſſaria peccatori. (*Ardias Tub. Cat. p. 3. de Sacr. Pœn. inſtr.* 1.

Hinc pœnitentia eſt neceſſaria relapſo.

2. *Propoſitio*. Atque hoc eſt, mi Chriſtiane, quod tibi hodie inculcatum volo. Audi materiam, & diviſionem ſermonis: Pœnitentia (prout dicit complexum ex Sacramento ſimul & virtute) eſt neceſſaria ad placandum Deum. Pœnitentia eſt neceſſaria ad expurgandum reatum

pec-